

УДК: 378.013:177

Бойко А.О., ст.викладач, кандидат с.-г.наук[©]*Львівський національний університет ветеринарної медицини та біотехнологій
ім. С.З. Гжицького*

ПОЧНИ НАЦІОНАЛЬНЕ ВИХОВАННЯ З СЕБЕ

У данній статті йде мова про питання національного виховання в сучасному світі. Зараз це питання являється актуальним серед підростаючої молоді. Ми самі маємо усвідомлювати про виховання нашої держави в цілому і тільки ми зможемо відродити нашу Батьківщину і вийти на новий рівень серед країн Європи.

Ключові слова: національне виховання, світогляд, культура, єдність

В наш час молодь дуже рідко задумується про виховання. В сучасному світі на даний момент це питання відійшло на задній план і дуже рідко молода особа ставить перед собою питання - чи досить вона вихована для сучасного суспільства і взагалі що є таке національне виховання? Ми можемо звернутись до письмових джерел і побачити що національне виховання - це виховання дітей на культурно-історичному досвіді свого народу, його звичаях, традиціях та багатовіковій мудрості, духовності. Воно як створена народом сукупність ідеалів, поглядів, переконань, традицій, звичаїв, інших форм соціальної практики, спрямованих на організацію життєдіяльності підростаючого покоління, у процесі якої воно засвоює духовну і матеріальну культуру нації, виробляє національну свідомість. Національне виховання духовно відтворює в дітях народне, увічне те специфічне, самобутнє, що є в кожній нації, а також загальнолюдське, спільне для всіх націй. Що ми можемо бачити на сьогоднішній день? Якщо для прикладу ми візьмемо нашу молодь і молодь Польщі, ми одразу побачимо різницю незахищеним оком. Одне з найперших відмінностей це їх ставлення до культури та традицій нашої держави. Багато людей просто нехтують цим і не задумуються про те який довгий і тяжкий час прийшло пережити нашим пращурам, що ми зараз жили у вільній і незалежній державі. Ми все частіше забуваємо про наших видатних мислителів які боролись за нашу свободу своїм словом, ми забуваємо про видатних діячів культури, які відстоювали нашу свободу. Наші підлітки соромляться бути м'якими, добрими і ввічливими, сприймаючи гречність і шанобливість щодо інших людей як ознаку недосконалої й відсталості. Натомість вони готові кинути виклик будь-кому, виявити брутальність, зухвалість і нахабство. Польські діти – це переконані маленькі патріоти, які знають, за що вони люблять свою Батьківщину і пишуться нею, а наші – відверто сміються з цього святого поняття, бо в нашій державі мовби на зло робиться все можливе для викоренення національної самосвідомості українців як необхідної основи самовідданої любові до України.

[©] Бойко А.О., 2011

Виходячи з цього стає питання хто в цьому винен? Не можна однозначно сказати сім'я або школа або люди які оточують нас в повсякденному житті. Національне виховання має формуватися в людини ще з самого малечку. На початку цього шляху мають стати батьки, які будуть будувати цей фундамент любові до своєї Батьківщини. Також вагова частка виховання припадає на освітні заклади і, насамперед, у необхідності цього в початкових класах, коли у дітей формується світогляд, щоб це формування не було викривленим, а спрямовувалось у позитивне русло. Український народ повинен випростатися на весь зріст і довести самому собі й усьому світові, що ми великий, талановитий, працьовитий народ, який любить свою Батьківщину і заслуговує на повагу. Сьогодні особливо актуально звучать слова палкого борця за Україну В'ячеслава Липинського: "Ніхто нам не збудує держави, коли ми її самі не збудуємо і ніхто з нас не зробить нації, коли ми самі нацією не схочемо бути".

Також хворобою сучасної держави являється відсутність єдності. Єдність навколо національної ідеї допомогла естонцям, латвійцям, латишам подолати економічну кризу, і сьогодні вони значно випереджають нас і Росію рівнем життя. Наші західні сусіди й і колишні колеги по соціалістичному табору – угорці, чехи, словаки – завдяки згуртованості на ґрунті національної ідеї швидко йдуть угору.

Сьогодні Україну, яка проголосила державну незалежність, визнали більше ста країн світу, однак ми не стали незалежними чинністю. Ми самі маємо боротися з цим. Саме від нас залежить як до нас будуть ставитися інші держави і як ми будемо виглядати в їх очах. Національний характер українців формувався протягом віків. Вічне правдошукання, гостинність і щедрість, ласкавість і доброзичливість, пісенність і музичність, працьовитість і талановитість, ніжність і глибокий ліризм, волелюбство і душевне багатство – типові якості відомого в цивілізованому світі українського національного характеру. Історична місія батьків – не руйнувати національного характеру, а всіляко його підтримувати, зберігати і розвивати. Наша місія тепер – зберегти те що ми маємо, те що передали нам наші батьки. Ми не маємо цуратися свого, а навпаки примножувати і передавати нашу культуру та історію наступним поколінням. Ми маємо єднатися і разом слідувати нашій цілі. Тільки командний дух, віра та повага до національного набутку зможе відродити та зберегти наше суспільство. Тільки за цих умов ми зможемо виховати національну свідомість у підрастаючого покоління і вийти на ряди з європейськими державами.

Література

1. Волкова В.П. Педагогіка.- К., 2001
2. Галузинський В.М., Євтух М.Б. Педагогіка: теорія та історія: Навч. Посібник.- К.:Вища шк., 1995
3. Любар О.О., Стельмахович М.Г., Федоренко Д.Т. Історія української педагогіки.-К., 1999
4. Педагогіка: Навчальний посібник / В.М.Галузяк, М.І.Сметанський, В.І.Шахов.- Вінниця, 2001

Summary

The national education is very impotent in our days. More young people forget about their ancestor. More and more Ukrainian children don't respect our culture, tradition and history of our native land. There is a question who is guilty in this situation? There is no one answer on this question - parents or schools or our community. National education should be formed in the person since its childhood. Each person's knowledge of how to bring up a child usually comes from their surroundings and their own upbringing. This may result in patterns from the parent's own social experiences being repeated and passed on to their children. Parents who pay compliments and show respect to people, their native land, culture, kindness, honesty, friendliness, hospitality and generosity to their children will encourage them to behave in the same way. We should go together to unity of Ukraine and only then we can reach our purpose.